

ΕΠΙΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΗΠΤΙΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Οι επιληπτικές κρίσεις (ΕΚ) χαρακτηρίζονται από διαταραχές της συ-

νειδησης και της συμπεριφοράς σε συνδυασμό με απροαιρετη κινητική δρα-

στηριότητα. Μπορούν να εμφανιστούν σε οποιοδήποτε ζώο, χωρίς να υπα-

ρχει κάποια ένδειξη ή κάποιο αίτιο.

Τις περισσότερες φορές επειδή οι ΕΚ παρατηρούνται μόνον από τον ιδιο-

κτητη και όχι από τον ίδιο τον κτηνίατρο παρουσιάζουν πρόβλημα στην ταξι-

νομηση τους αλλά και στην θεραπευτική αντιμετώπιση. Δεδομένου ότι και οι

κτηνίατροι δεν μπορούν να κάνουνε πάντοτε τις ειδικές για το νευρικό συστη-

μα διαγνωστικές εξετάσεις δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι δεν μπορούν

πάντοτε οι ΕΚ να ταξινομηθούν.

Το ζώο εμφανίζει επιληψία όταν πάσχει από κάποια χρόνια εγκεφαλο-

παθεια που χαρακτηρίζεται από την περιοδική εμφάνιση ΕΚ. Τα στάδια των

ΕΚ είναι τέσσερα (πρόδρομο, αύρα, κύριο και μετεπιληπτικό).

Το πρόδρομο στάδιο προηγείται της επιληπτικής δραστηριότητας και χα-

ρακτηρίζεται από μεταβολές της συμπεριφοράς του ζώου (ανησυχία, κλαψου-

ρισμα, απομόνωση).

Η αύρα είναι η έναρξη της ΕΚ που διαρκεί από λίγα λεπτά μέχρι και ωρ-

ες. Χαρακτηρίζεται από συμπτώματα του αυτόνομου νευρικού συστήματος, ο-

πως σιαλόρροια, ούρηση και εμετούς αλλά και διαταραχές της συμπεριφοράς.

Το κύριο στάδιο χαρακτηρίζεται από απροαιρετες κινήσεις και μεταβο-

λές του μυϊκού τόνου ενώ το μετεπιληπτικό στάδιο χαρακτηρίζεται από δια-

ταραχές συμπεριφοράς, απροαιρετη ούρηση και αφόδευση, αποπροσανατολι-

σμο και νευρικά συμπτώματα.

Στην κτηνιατρική κλινική πράξη οι πλέον συχνές ΕΚ είναι αυτές που χα-

ρακτηρίζονται από διαταραχές της συνείδησης σε συνδυασμό με την εμφάνιση

μυϊκών σπασμών. Συνήθως πρόκειται για ιδιοπαθείς επιληψίες όπου δεν υπα-

ρχει οργανική εγκεφαλοπάθεια και η αιτιολογία είναι πιθανόν να είναι κληρο-

νομική. Λιγότερο συχνές ΕΚ είναι αυτές που μπορεί να οφείλονται σε παλιές

κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, εγκεφαλίτιδες και υποξια εγκεφάλου ύστερα από

χορήγηση γενικής αναισθησίας. Στις ΕΚ που οφείλονται σε μεταβολικά

νοσήματα (όπως η υπογλυκαιμία ή η υπασβεστιαίμια) μετά την κατάλληλη θε-

ραπεία έχουμε γρήγορη αποκατάσταση της εγκεφαλικής λειτουργίας.

Υποψία ιδιοπαθούς επιληψίας γεννάται κυρίως όταν ο σκύλος είναι με-

ταξυ 1 – 5 ετών, ανήκει σε μεγαλόσωμη φυλή και το χρονικό διάστημα που

μεσολάβησε ανάμεσα στις δυο πρώτες κρίσεις είναι μεγαλύτερο των 4 εβδο-

μαδων. Σαν πρώτο αντιεπιληπτικό φάρμακο θεωρείται η φαινοβαρβιταλη

επειδή είναι καλά ανεκτή από τον σκύλο και έχει μικρό κόστος αγοράς. Χορη-

γείται 2 φορές την ημέρα και ενδέχεται να διαρκέσει η χορήγηση της για πάντα.